

سُورَةُ نَسَا

درین خود اندازد نگهدارید و در باره خدا خبر برستی سخن نگویید و در حق مسیح عیسی ابن مریم خبر این شایسته
 گفت که او رسول خدا است و کلمه الهی و روحی از عالم الوهیت است که بریم فرستاده پس خدا
 و همه فرستادگانش ایمان آرید و بتلیث قائل نشوید (آب و این روح القدس را خدا نخواهند)
 از این گفتار شرک باز یستید بهتر است که خبر خدای یکتا خدائی نیست، خدا منزه و برتر از است که او را
 فرزندی باشد، هر چه در آسمان و زمین است همه ملک است و است خدا تنها بجهانبانی همه موجودات عالم
 کافی است (۱۶۱) هرگز مسیح از بنده خدا بودن ابا و استکفاف ندارد و فرشتگان مُقَرَّب نیز
 (به بندگی او معترفند) و هر کس از بندگی خدا سرپیچد و دعوی برتری کند زود باشد که خدا همه را بسوی خود
 محموس آورد (۱۶۲) پس هر که ایمان آورده و نیکی کار شده جبر و ثواب او را تمام مل میبرد
 و بفضل خود بر آن میافزاید و هر کس (از بندگی خدا) سرپیچی و سرکشی کرده او را بعذاب و درناک
 معتذب خواهد فرمود و خلق بر (نجات) خود خبر خدا هیچکس را یار و یاور نخواهند یافت
 (۱۶۳) ای مردم برای (هدایت) شما از جانب خدا بر مانی محکم آمد (رسولی بآیات و معجزات
 فرستاده شد) و نوری تابان بشما فرستادیم (۱۶۴) پس آنانکه بخدا گردیدند و با او متصل شدند نزد
 بجاگاه رحمت و فضل خود (یعنی بهشت ابدی) آنها را آورد و بر او راه راست (راه سعادت و کمال)
 رهبری نماید (۱۶۵) ای تنمیه از تو در باره کلامه (یعنی برادر و خواهر پدري یا پدري مادری) فتوی آمدند که
 خدا چنین فتوی میدهد که: هرگاه کسی بمیرد و فرزند داشته که او را خوهری باشد ویر نصف است و او نیز از خواهر

سُورَةُ سَاءٍ

اگر خواهر را فرزند نباشد و اگر میت، او خواهر باشد آنها را و ولث ترک است و اگر میت را خد
برادر خواهر است در این صورت ذکر دو برابر اثاث است برند خدا احکام را (برای پدر)
بیان کند که مباد اگر اه شود و خدا بنده مصباح خلق آنا است (۱۱۶)

سُورَةُ مَائِدَةٍ در مدینه نازل شده آیات آن است

بسمِ حَیِّ حَشَدِهِ مِیْرَانِ

ای اهل ایمان (بر عهد که با خدا و خلق بستید) البته بعد و پیمان خود وفا کنید (و بدانید) که بهائم
بسته زبان (یعنی حیوانات علف خوار) برای شما حلال گردید و جز آنچه بعد برای شما حلال
خواهد شد و جز آن صیدی که بر شما در حال احرام حلال نیست. بمانا خدا بهره خواهد (و صلاح داد)؛
حکم کند (ای اهل ایمان حرمت شکار خدا (یعنی مناسک حج) و ماه حرام را نگاه دارید و نیز
بدی و قلاذ (یعنی قربانیهای حاجیان چه علامت قربانی کردن آن باشد یا نباشد) نشوید و نیز
زود آرخانه محترم کعبه را که در طلب فضل خدا خوشنودی او داده اند حلال نشمارید و چون از
احرام بیرون شدید صید کنید و عداوت گرویی که از مسجد حرام منع است آن کرده شمارا بر
ظلم و بیعدالتی و ادانگند و باید شایه یکدیگر در نیکوکاری و تقوی ملک کنید نه بر گناه و ستمکاری
و از خدا ترسید که عتاب خدا بسیار سخت است (۲) برای شما مؤمنان گوشت مردار و خون

سُورَةُ النَّسَاءِ

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَا أَثْنَيْنِ فَلَهُمَا الثَّلَاثَانِ
ثُمَّ تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا أُخُوَّةً رِجَالًا أَوْ نِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدِينَةُ مَكَّةَ وَهِيَ مِائَةُ عَشْرٍ وَفَرَايِدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا
مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنْ اللَّهُ يُحْكَمْ مَا يُرِيدُ ①
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهَرَةَ الْحَرَامَ وَلَا
الْهَدْيَ وَلَا الْفُلَاكِدَ وَلَا أَمْتِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْبَغُونَ فَضْلًا مِنْ
رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا فَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نِ
قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ
وَالْتَقَوْا وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ② حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ

سُورَةُ مَائِدَةٍ

وَأَنْ ذِيئِي كَيْبَانِمِ غَيْرِ خَدَّاشْتَنَدَه حَرَامِ شَدَنِيَرِ حَرَامِ هَسْتِ بِرِ حَيَوَانِي كَيْبَنْجَه كَرْدَنِ بَا بِحُوبِ زُونِ
بَا اَزْ بُنْدِي اَكْفَنْدَنِ بَا شَاخِ زُونِ هِمِ مِيرَدِ وَ بِرِ نَخُورِدَه دَنْدَكَا نِ خَرَا نَزَا كَيْبَلْدَكِيَه كَرْدَه بَاشِيَدِ حَرَامِ
وَنِيَرِ نَزَا كَيْبَانِمِ نَكِيَشِيَدِ اَزَا كَيْبَرِ بَا قَمِيَتِ مِي كُنِيَدِ (بِسْمِي بُودِ وَ جَابِيَتِ كَيْبُونِ دَرِ اَمَرِي مُرُوْدِ مِي شَدَنِيَرِ
مِي شَوَسْتَنَدِ (خدا اِهْرُ كَرْدِ) وَ تَبِيَرِ كِي مِي شَوَسْتَنَدِ (خدا اِنِي كَرْدِ) اَنگَا هِيَرِ بَا دَهَمِ رَنجِيَه دِي كَيْبَرِ عِيَرِ بَرُونِ آوَرْدَه اِنِ
رَفَا مِي كَرْدَنَدِ) كَيْبَانِمِ قَسِ هَسْتِ هِرُزْ كَا فَرَا نِ اَرَا مِي كَرْدَنِ شَا وَ تَبَرِ دَرِ زَنَدِ وَ اَحْتِلَالِي رَسَانِ طَبْعِ مِيرَدِنَدِ
پَسِ شَا اَزْ اَنَا نِ بِنِيَا كِ نَشَدَه وَ اَمِنِ بَرِ سِيَدِ هِرُزْ دَقْعَدَه اَمَانِيَه وَ بِرِ خِي اَمِلِ سُنْتِ رُزْ خَدِ بِرِ سَمِ
وَ خِلَافِ عَلِي مُرَا دِ هَسْتِ) دِينِ شَا رَا بِنْدِ كَالِ رَسَانِيَدِمِ وَ بِرِ شَا نَغْفَتِ اَتَا مِ كَرْدِمِ وَ بِهَرِ سَرِ نِ اَمِنِ
كَيْبَلْدَكِيَه اَسَا نِ كَرْدِمِ (وَ كَلِيْفِ اَسَا نِ كَرْدِمِ) پَسِ هِرْ كَا كَيْبِي اَمَانِمِ جَعْدِ سَخِي اَزْ رُويِ اَمِنِ
نِيَقْعَدِ كُنَا چِرِي اَرَا نَجِه حَرَامِ شَدَه مَرَكَبِ شُوَدِ (حَقِ بَرَا سَخْتِ نَخِيَرِ دَكِ) خُدا اَسِيَا رَجْشَانِيَه مِهْرَبَا
۳) اِنِي مِيرَبَرِ تَوْسُوَالِ خَوَاهِنَدِ كَرْدِ كَيْبَرِ اَنَا نَجِه خِيَرِ حِلَالِ كَرْدِيَدِ كَيْبَرِ اَسِيَا مِهْرَبَرِ كَيْبَرِ هَسْتِ حِلَالِ شَدَه
وَنِيَرِ حِلَالِ شَدَه جَسِيَدِي كَيْبَلْگَا نِ كُشَارِي اَمُو خَه يَدِ كَيْبَرِ اَنَا نَجِه خُدا اَسِيَا يَا دَا دَه مِيَا مُوِيَدِ پَسِ اَصِيَدِي
بَرَا اَسِيَا كُنَا دَا رِ نَخُورِدِ نَامِ خُدا رَا بَرَا نَصِيَدِي وَ كُنِيَدِ (بِنِگَامِ صِيَدِ اَنِ كُونِيَدِ) وَ اَرِ خُدا بَرِيَدِي كَيْبَرِ خُدا وَ بِحَسَابِ خَلْقِ
مِيرَسِدِ ۴) هِرُزْ وَ بِرِ كَيْبَرِ هَسْتِ شَا رَا حِلَالِ شَدَه طَعَامِ اَمِلِ كِتَابِ بَرَا يِ شَا وَ طَعَامِ شَا بَرَا يِ اَنَا حِلَالِ شَدَه وَ نِيَرِ حِلَالِ شَدَه
كُنَا نِ اِنِ پَرَسَا يِ اَمِلِ كِتَابِ (وَ صُورِ كِيَه شَا هَجَرِتِ) مِهْرَبَا نَزَا بَرِيَدِ اَنَا مِ رَا كَا زَبَا وَ رَقِيَقِ وَ دُشْمَنِيَه وَ كُنِيَدِ
بَرِ اِنِ كَامِ وَ مِشُوَلِ وَ تَبَا كَرْدَه وَ خَيْرِتِ اِنِ كَارَا نِ اَبُو ۵) اِي اَمِلِ اِنِ چُونِ اَمِيَدِ نَا مِي رَجْشِيَدِ وَ دَسْتِ رَا نِ مَرِ فَرِي شَدَه

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُخَفَّفَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّبَةُ وَالنَّجْجَةُ
وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّرْتُمْ وَمَا دُجِّحَ عَلَى النَّصِيبِ أَنْ تَسْقِمُوا
بِالْإِزْلَامِ ذَلِكَهُمُ الْيَوْمَ بِشِ الْأَذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا
تَخْشَوْهُمْ وَاحْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ
مُتَحَافِيفٍ لِأَيْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ^٣ لَيْسَ لَكُمُ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ
قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ
مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا آمَسَكَنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ^٤ الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَ
الْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَجَدِّثِينَ
أَخْذَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ^٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

سوره مائده

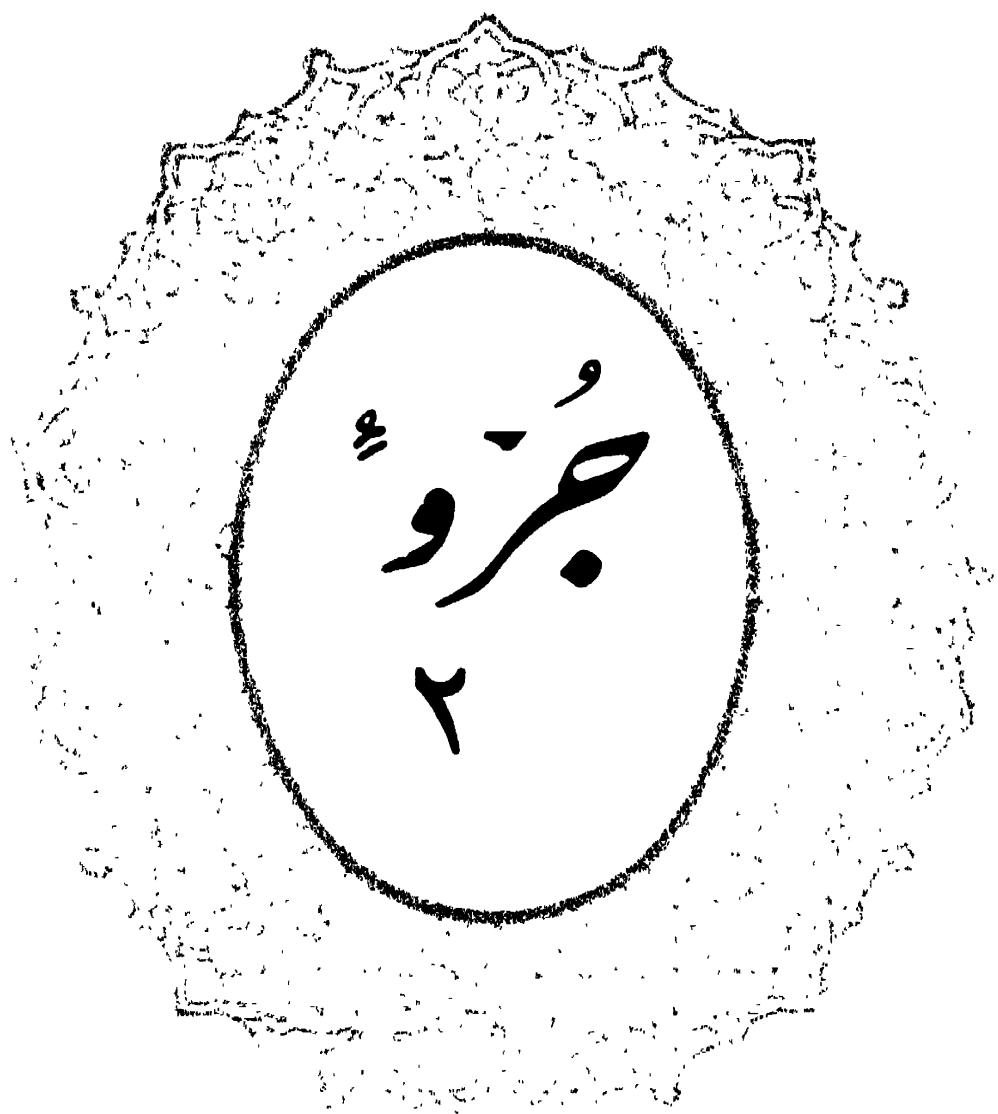
وسرو و پانزده تا برآمدگی پاشی کنید و اگر جنب هستید پاکیزه شوید (غسل کنید) و اگر بیمار یا مسافر باشید و یا یکی از شما را قضاء حاجتی دست داده و یا بازمانده باشد شستن کرده و آید و آب بناید (یا از استعمال آب ضرر بیند) در این صورت نجاک پاک و پاکیزه تمیز کنید، بآن خاک صورت و دستها را مسح کنید. خدا (در دین) هیچگونه سختی برای شما قرار نخواهد داد و لکن میخواهد تا شما را پاکیزه گرداند و نعمت را بر شما تمام کند باشد که شکر او بجای آرید ﴿۶﴾ و یاد کنید نعمت خدا را که شما از زانی داشت و عهد آورد که شما استوار کرد (که اطاعت مرا کنید) آنگاه که گفتید امر تو را شنیدیم و طاعت تو پیش گرفتیم پس از خدا تبرسید که خدا به نیات قلبی و اندیشه‌ای درونی شما آگاه است ﴿۷﴾ ای اهل ایمان در راه خدا پایدار و استوار بوده و (بر سایر) ملل عالم شما گواه عدالت و راستی و درستی باشید و البته نباید عداوت کرد بی شمار با بر آن دارد که از طریق عدل بیرون رود. عدالت کنید که عدل تقوی نزد دیگر از عمل (زیرا عدالت پایه و اساس برینگی و پرستش کاری است) و از خدا تبرسید که خدا البته بهره می‌کنید آگاه است ﴿۸﴾ خدا با آنکه ایمان آورده و کافر نیکی کرده اند و عده آمرزش و اجر عظیم فرموده است ﴿۹﴾ آنکه کافر شدند و آیات خدا را تکذیب کردند آنها را لعنت نمودند بود ﴿۱۰﴾ ای اهل ایمان یاد آرید نعمت خدا را بر خود، آنگاه که گرویی تحت حمایت شما بود پس این خدا دست تم از شما کوتاه نمود پس از خدا بزرگوار خلق (و باید اهل ایمان) نظر بخواند (مشتی) تنها بر خدا توکل کنند ﴿۱۱﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى
 الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
 أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
 فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ
 اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْلَ مَا
 الَّذِي وَاتَّقُوا اللَّهَ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ ٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
 بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَنْ لَا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ
 أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٧ وَعَدَ اللَّهُ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ٨ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ يَعْبُطُونَ ١٠ الْبُكْمُ أَيْدِيهِمْ
 فَكُفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١١

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَلَمَّا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا
 وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَ
 آمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَيْتُمُوهُمْ وَاقْرَأْتُمْ كِتَابَ اللَّهِ قَرَضًا حَسَنًا لَا كُفْرًا
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا دَخِلْتُمْ كُفْرًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ
 كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ قَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١١﴾ فِيمَا نَفَضَهُمْ
 مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِ
 وَاسْوَاحًا يَآذُرُونَ بِذِكْرِهِ وَلَا تَرَاهُ إِلَّا خَائِلَةً مِنْهُمْ إِلَّا فَلِبَدًا
 مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا
 إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا تَمَاذِكُرُوا بِهِ
 فَأَعْرَبْنَا بِهِمُ الْعَذَابَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ
 يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو
 عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٤﴾ يَهْدِي اللَّهُ
 مَنْ يَشَاءُ لِرُضْوَانِهِ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

۱ از نشر خگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلفن شماره ۵۲۳۸۸

روز ی چهارشنبه منتشر شود